KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.02.1998
KOM(1998) 55 endelig udg.

98/ 0030 (ACC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Ved forordning (EF) nr 1732/97 af 5 september 1997 indførte Kommissionen en midlertidig told på importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

2. Ved sagens endelige afgørelse har Kommissionen taget højde for de væsentlige bemærkninger, som sagens berørte parter havde indgivet efter at de var blevet gjort bekendt med de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Desuden er der taget højde for de ændringer, som efterfølgende er foretaget i de beregninger, som lå til grund for den midlertidige afgørelse.

3. Ved den endelige afgørelse bekræftes at Kommisionens konklusion, at industrigrenen i Fællesskabet havde lidt betydelig skade som følge af dumpingimporten fra de berørte lande.

4. Der blev foretaget ændring i dumpingmarginen, hvor det ansås for nødvendigt under behørig hensyntagen til de informationer, som de enkelte samarbejdsvillige ekspotører havde fremlagt.

5. En anden producent i Folkerepublikken Kina blev også indrømmet individuel behandling.

6. I den endelige afgørelse er der foretaget ændring i beregningen af prisunderbud og skadestærsklen som følge af supplerende oplysninger fremlagt af 3 af eksportørerne (2 indiske og 1 taiwanesisk) vedrørende salg og priser for så vidt angår deres export.

7. I overensstemmelse med Rådsforordning 384/96, artikel 9, foreslår Kommissionen at Rådet indfører en endelig antidumping told på importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (og den endelige opkrævning af den midlertidig indførte told) med følgende satser:

Land/eksportør	**Toldsats**
Folkerepublikken Kina	
Ninghbo Shyechang Metal Products	24.2%
Power Van Industrial Co.	13.6%
Andre eksporterende producenter	74.7%
Indien	
Lakshmi	19.8%
Kundan	47.4%
Audler	11.2%
Andre eksporterende producenter	54.0%
Malaysia	
Tigges	5.7%

Tong Heer	7.0%
Andre eksporterende producenter	7.0%
Republikken Korea	
Deagil	24%
Andre eksporterende producenter	26.7%
Taiwan	
Arrow/Level fasteners	5.3%
Sen Chang	11.1%
Tong Hwei	10.2%
Rodex	8.8%
CLC	5.4%
Min Hwei	10.2%
Andre eksporterende producenter	23.1%
Thailand	
ABP	8.4%
Dura	2.7%
Andre eksporterende producenter	8.4%

(8) Efter at Det Rådgivende Udvalg var blevet konsulteret angående indførelsen af en endelig told var 8 medlemsstater for forslaget, 5 medlemsstater imod og 2 medlemsstater hverken for eller imod.

RÅDETS FORORDNING (EF) NR. ...../98

af

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1], særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1732/97[2] (i det følgende benævnt "forordningen om midlertidig told") blev der indført en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål (i det følgende benævnt skruer m.v.) henhørende under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30 med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter at de midlertidige antidumpingforanstaltninger var truffet, fremsatte en række interesserede parter deres bemærkninger skriftligt.

(3) De parter, der anmodede derom, fik lejlighed til at blive hørt mundtligt af Kommissionen.

(4) Kommissionen vedblev med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, der blev anset for nødvendige for dens endelige konklusioner.

---

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, som ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6.12.1996, s. 1).

[2] EFT L 243 af 4.9.1997, s. 17.

(5) Parterne blev underrettet om de væsentlige elementer og betragtninger, der dannede grundlag for den påtænkte henstilling om indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af de beløb, der var stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. Desuden blev der, efter at disse oplysninger var indgivet, indrømmet dem en frist til at udtale sig.

(6) De skriftlige og mundtlige bemærkninger indgik i proceduren, og der blev taget hensyn til dem i de endelige konklusioner, hvor dette blev fundet hensigtsmæssigt.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) Ved fastlæggelsen af sine endelige konklusioner betragtede Kommissionen skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål fremstillet og solgt i Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og eksporteret til Fællesskabet fra de pågældende lande og de pågældende varer fremstillet og solgt i Fællesskabet af producenter i Fællesskabet som samme vare i henhold til artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt grundforordningen), da de har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske karakteristika og anvendelse.

(8) Nogle eksportører hævdede på ny (ligesom det var tilfældet, før de midlertidige foranstaltninger blev truffet), at møtrikker importeret fra de pågældende lande skulle holdes uden for undersøgelsen, fordi der kun finder beskeden eller slet ingen produktion sted af møtrikker i Fællesskabet.

(9) Ligesom det var tilfældet på det midlertidige stadium, blev denne påstand imidlertid ikke bekræftet af undersøgelsens resultater, som viste, at fællesskabsproducenterne fremstiller møtrikker. Det blev derfor ikke anset for berettiget at holde møtrikker uden for den aktuelle procedures dækningsområde.

(10) En enkelt eksporterende indisk producent hævdede, at salget på hjemmemarkedet af en bestemt type skruer af en stållegering med højt kulindhold fremstillet af dette selskab skulle benyttes ved fastsættelsen af den normale værdi af visse skruer af rustfrit stål eksporteret til Fællesskabet med den begrundelse, at de forskellige typer skruer var sammenlignelige. Det fremgik dog af undersøgelsen, at disse forskellige typer stålskruer ikke kunne betragtes som samme vare, fordi deres fysiske karakteristika afveg fra den pågældende eksporterede vares fysiske karakteristika. Påstanden blev derfor afvist.

(11) En række eksporterende producenter i Taiwan anfægtede det rimelige i, at skruer m.v., som ikke var af standardkvalitet, i forordningen om midlertidig told var holdt uden for dumpingberegningerne, selv om Kommissionen betragtede disse skruer m.v., som ikke var af standardkvalitet, som samme vare. Som nævnt i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told anså Kommissionen skruer m.v. af standardkvalitet for at være tilstrækkelig repræsentative, fordi de udgjorde mere end 70% af den samlede eksport af skruer m.v. til Fællesskabet, som skulle danne grundlag for fastlæggelsen af dumping for hele den pågældende eksport. Denne approach bekræftes for alle selskaber på nær ét. For dette selskabs vedkommende viste analysen, at skruer m.v., som ikke var af standardkvalitet, tegnede sig for en betydelig del af dets eksportsalg til EF. Det blev derfor besluttet, at dumpingberegningerne for denne eksportørs vedkommende skulle korrigeres ved medregning af skruer m.v., som ikke var af standardkvalitet.

(12) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til definitionen af "samme vare", bekræftes konklusionerne herom i betragtning 11 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Normal værdi

(a) Indien

(13) Et selskab hævdede, at Kommissionen fejlagtigt ved fastsættelsen af dets beregnede normale værdi havde benyttet en unøjagtig fordelingsnøgle ved beregningen af produktionsomkostningerne. Denne påstand blev afvist, da den af EF-institutionen benyttede fordelingsnøgle gav et mere retvisende billede af udgifterne til råstoffer end det, som den af det pågældende selskab benyttede fordelingsnøgle gav.

(14) De øvrige to samarbejdende eksporterende producenter hævdede, at den i betragtning 15 i forordningen om midlertidig told benyttede metode til fastsættelse af den normale værdi, dvs. anvendelse i videst mulig udstrækning af det vejede gennemsnit af priserne ab fabrik hos den samarbejdende producent, der solgte til hjemmemarkedet, var uegnet til sammenligning med deres eksportpriser.

Det blev i den sammenhæng senere fundet godtgjort, at den normale værdi baseret på hjemmemarkedspriserne ab fabrik hos den samarbejdende indiske producent, der solgte skruer m.v. på hjemmemarkedet, ikke var sammenlignelig med de to eksporterende producenters eksportpriser. Dette skyldtes, at det pågældende selskab havde foretaget en ukorrekt klassificering af de forskellige typer skruer m.v., som solgtes på hjemmemarkedet, og dette gjorde sammenligningen uhensigtsmæssig.

For disse to selskabers vedkommende foretog Kommissionen derfor en særlig beregning af den normale værdi for alle typer skruer m.v., som blev eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Beregningen blev baseret på omkostningerne ved produktionen af de eksporterede typer plus et rimeligt tillæg for salgs-, general- og administrationsudgifter (i det følgende benævnt SGA) samt fortjeneste. Den metode, der blev benyttet ved fastlæggelsen af beløbet for SGA samt fortjeneste, var den samme som på det midlertidige stadium, dvs. baseret på den eneste samarbejdende producent, som solgte den pågældende vare på det indiske hjemmemarked. Da denne indiske producents normale værdi imidlertid havde ændret sig, blev beløbet for SGA samt fortjeneste ændret tilsvarende.

(b) Korea

(15) Da der ikke er fremført yderligere argumenter, bekræftes de midlertidige konklusioner.

(c) Malaysia

(16) En enkelt malaysisk eksportør anfægtede den metode, der var benyttet til fastlæggelse af SGA samt fortjeneste i forbindelse med beregningen af den normale værdi. Der mindes i den forbindelse om, at SGA i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen blev baseret på oplysninger vedrørende dette selskab, medens fortjenstmargenen blev baseret på det vejede gennemsnit af den fortjeneste, der blev indtjent af den koncern, som selskabet var en del af.

I den forbindelse blev der anlagt det synspunkt, at det forhold, at salget på hjemmemarkedet ikke fandt sted i repræsentative mængder, ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at tilsidesætte oplysningerne om dette salg i henhold til artikel 2, stk. 6, litra c), i grundforordningen. I dette særlige tilfælde viste undersøgelsen for SGA's vedkommende, at det pågældende selskabs SGA stemte overens med det gennemsnitlige SGA-beløb, som blev konstateret for alle de selskaber, der blev undersøgt som led i proceduren, således som det tidligere er beskrevet i betragtning 18 i forordningen om midlertidig told. Anvendelsen af de nævnte SGA blev derfor anset for at være den rimeligste metode. Med hensyn til fortjeneste blev der, eftersom selskabets fortjeneste afveg stærkt fra de fortjenester, der blev konstateret hos andre producenter, hvilket muligvis skyldtes, at dette selskab er et helejet datterselskab af en udenlandsk koncern, anlagt det synspunkt, at salget på hjemmemarkedet ikke kunne udgør et rimeligt grundlag for denne fastlæggelse. På denne baggrund fandt Kommissionen, at den metode, der blev benyttet i forordningen om midlertidig told (baseret på den fortjenstmargen, der blev beregnet for den pågældende vare i den koncern, som selskabet var en del af), gav det rimeligste billede af dette selskabs økonomiske realitet ved fastlæggelsen af fortjenesten ved salg i Malaysia. Påstanden blev derfor afvist.

(17) Det samme selskab rejste indsigelse mod, at Kommissionen havde ladet uprofitabelt salg på hjemmemarkedet ude af betragtning ved beregningen af den fortjenstmargen, der skulle benyttes ved fastsættelsen af den normale værdi. Der mindes om, at det tabsgivende salg på hjemmemarkedet for visse varetypers vedkommende udgjorde mere end 20% af det samlede salg af den pågældende type på hjemmemarkedet. Det tabsgivende salg fandt derfor ikke sted i normal handel, hvorfor der ikke kunne tages hensyn dertil ved fastlæggelsen af fortjenstmargenen.

(d) Taiwan

(18) Tre eksporterende producenter rejste indsigelse mod den metode, der blev benyttet ved fastsættelsen af den normale værdi, og som er beskrevet i betragtning 20 i forordningen om midlertidig told. De hævdede, at den normale værdi skulle have været beregnet særskilt i stedet for at være baseret på de priser, som andre producenter i Taiwan forlangte.

I henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen baseres den normale værdi i almindelighed på priserne på hjemmemarkedet.. Kun hvis der ikke er andre producenter, der foretager repræsentative salg på hjemmemarkedet, eller hvis salgspriserne ikke er anvendelige, beregnes den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Desuden fremlagde de pågældende eksportører ikke nogen dokumentation for, at andre eksportørers priser skulle have været uegnede. Den normale værdi blev derfor i videst mulig udstrækning baseret på de øvrige taiwanske selskabers priser på hjemmemarkedet.

(19) To eksporterende producenter gav udtryk for, at den fortjenstmargen, der blev benyttet ved fastsættelsen af de normale værdier, var for høj, og hævdede, at Kommissionen ikke havde afgivet tilstrækkeligt med oplysninger om metoden for beregningen af denne fortjenstmargen. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at Kommissionen fremlagde en sammenfattende tabel vedrørende de oplysninger, der blev benyttet ved beregningen af den gennemsnitlige fortjenstmargen. Da disse oplysninger hidrørte fra andre taiwanske selskaber, kunne der ikke afgives yderligere detaljerede oplysninger, fordi der i henhold til artikel 19, stk. 4, i grundforordningen

ved fremlæggelsen af oplysninger skal tages hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

(20) Ligesom det var tilfældet for Malaysia, hævdede en eksporterende producent, at der skulle tages hensyn til uprofitabelt salg på hjemmemarkedet ved beregningen af den fortjenstmargen, der skulle benyttes ved fastsættelsen af den normale værdi. Denne anmodning blev afvist med den samme begrundelse som den i nævnte betragtning vedrørende Malaysia fastlagte.

(21) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter anfægtede det rimelige i, at den normale værdi ved salg på hjemmemarkedet via et forretningsmæssigt forbundet salgsselskab var fastsat på grundlag af de priser, hvortil varen første gang blev videresolgt til en uafhængig kunde. De hævdede, at disse salg, selv om blev foretaget til et forretningsmæssigt forbundet selskab, fandt sted på almindelige forretningsvilkår i den normale handel i henhold til artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, i grundforordningen. De anmodede derfor om, at de priser, der blev betalt af det forretningsmæssigt forbundne salgsselskab, blev anvendt ved fastsættelsen af den normale værdi. Det fremgik dog ikke af en analyse af disse to forretningsmæssigt forbundne producenters priser ved salg til såvel forretningsmæssigt forbundne som ikke-forbundne kunder, at priserne ved salg til den forretningsmæssigt forbundne kunde fandt sted på almindelige forretningsvilkår. På denne baggrund måtte påstanden afvises.

(e) Thailand

(22) Et thailandsk selskab hævdede, at visse beløb med tilknytning til eksportsalg var blevet medregnet i SGA ved fastsættelsen af den normale værdi, og at disse derfor skulle holdes uden for. Efter en undersøgelse imødekom Kommissionen denne anmodning og ændrede beregningen af produktionsomkostningerne i overensstemmelse dermed.

(23) Det skal bemærkes, at denne ændring også øvede indflydelse på beregningerne vedrørende det andet selskab, da de samme SGA blev anvendt ved fastsættelsen af dettes normale værdi.

(24) Det samme selskab hævdede, at det ikke var hensigtsmæssigt at benytte den beregnede normale værdi i de tilfælde, hvor der fandt salg sted på hjemmemarkedet af lignende typer. Dette ønske kunne ikke imødekommes, fordi forskellene mellem de eksporterede og de fremhævede typer var mere end beskedne. En sammenligning på det af dette selskab foreslåede grundlag ville således have krævet så store korrektioner for forskelle i fysiske karakteristika, at sammenligningen ikke længere ville have været nøjagtig.

(25) Det skal bemærkes, at det i sidste ende ikke var muligt at fastlægge en endelig dumpingmargen for det tredje thailandske selskab, som midlertidigt blev omfattet af en individuel told, eftersom dette selskab kun eksporterede en ubetydelig mængde skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, som ikke var fremstillet i Thailand.

(f) Folkerepublikken Kina

i) Analogt land

(26) Et samarbejdende selskab i Hongkong, som eksporterede skruer m.v. med oprindelse i Folkerepublikken Kina, foreslog, at dets salg på hjemmemarkedet i Hongkong blev anvendt til fastsættelse af den normale værdi for Folkerepublikken Kina i stedet for oplysninger vedrørende Taiwan, der var valgt som analogt land. Da der ikke var fremlagt nye argumenter for valget af Hongkong som analogt land, og da dette selskabs salg på hjemmemarkedet udgjorde mindre end 5% af de samlede kinesiske eksportsalg til Fællesskabet, blev dette forslag afvist.

ii) Ændring af den normale værdi

(27) For det ovennævnte selskabs vedkommende skal det bemærkes, at de ændringer, der blev foretaget af den taiwanske normale værdi, også øvede indflydelse på fastsættelsen af dette selskabs normale værdi.

(g) Konklusion

(28) De øvrige konklusioner i betragtning 12 til 28 i forordningen om midlertidig told vedrørende fastsættelsen af den normale værdi bekræftes.

2. Eksportpris

(a) Indien

(29) Som oplyst i betragtning 29 i forordningen om midlertidig told blev eksportpriserne for den indiske producent, der solgte den pågældende vare til eksport via et handelsselskab, fastlagt på grundlag af de priser, som han tog af handelsselskabet. Selskabet anfægtede de ændringer, der var foretaget af disse eksportpriser. Efter en kontrol blev det imidlertid på baggrund af alle disponible oplysninger konkluderet, at den approach, der blev benyttet på det midlertidige stadium, ikke var velegnet, fordi den pris, der blev taget af handelsselskabet, ikke var pålidelig, da der forelå en association eller et kompensationsarrangement mellem producenten og dette selskab. På det endelige stadium blev eksportpriserne derfor baseret på de priser, der blev taget af den første uafhængige kunde i EF.

(b) Taiwan

(30) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger end dem, der vedrørte de i betragtning 8 nævnte ændringer i den pågældende vare, bekræftes konklusionerne i betragtning 33 i forordningen om midlertidig told.

(c) Folkerepublikken Kina

i) Individuel behandling

(31) De seks samarbejdende selskaber, som blev nægtet individuel behandling, fremsatte på ny deres anmodninger i denne henseende. Kun ét af de seks selskaber fremlagde imidlertid yderligere væsentlig dokumentation til støtte for sin anmodning. Efter en omhyggelig undersøgelse af denne dokumentation blev det konkluderet, at dette selskab var retligt og faktisk uafhængigt af statsmagten i et omfang, der svarede til, hvad der var fremherskende i et land med markedsøkonomi. Der blev derfor indrømmet dette selskab individuel behandling.

(32) De øvrige fem samarbejdende selskaber fremlagde ingen yderligere relevant dokumentation til støtte for deres anmodninger om individuel behandling. Det blev

derfor bekræftet, at disse selskaber ikke var tilstrækkelig uafhængige af den kinesiske statsmagt i deres transaktioner, navnlig på baggrund af, at fire af dem var joint ventures, hvor partneren fra Folkerepublikken Kina var en statsejet virksomhed. Det resterende selskab kunne heller ikke dokumentere, at dets aktiviteter var tilstrækkelig uafhængige af de kinesiske myndigheder.

På denne baggrund blev anmodningen fra disse fem selskaber om individuel behandling afvist.

ii) Brug af Eurostat-tal som eksportpriser

(33) Nogle interesserede parter anfægtede Kommissionens brug af Eurostat-tal ved fastlæggelsen af eksportpriserne. Disse interesserede parter hævdede, at Eurostat-tallene var klart overvurderede, og at de syv samarbejdende selskaber i Folkerepublikken Kina og Hongkong i virkeligheden tegnede sig for størstedelen af den pågældende eksport og derfor var repræsentative.

Disse interesserede parter fremlagde dog ingen beviser for Eurostat-tallenes påståede unøjagtighed, og de fremlagde heller ikke mere pålidelige alternative oplysninger. Desuden undersøgte Kommissionen Eurostat-tallenes nøjagtighed efter at have kontaktet Eurostat, de nationale toldmyndigheder og de berørte europæiske importører. Denne undersøgelse bekræftede, at Eurostat var den mest pålidelige kilde til oplysninger til brug for denne antidumpingundersøgelse. Den metode, der blev benyttet ved den midlertidige fastlæggelse, bekræftes derfor.

(d) Korea, Malaysia og Thailand

(34) Da der ikke er fremført nye argumenter, bekræftes de midlertidige konklusioner.

3. Sammenligning

(a) Indien

(35) For de to selskaber, der er nævnt i betragtning 29, var det for at anstille en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen nødvendigt at foretage en korrektion af eksportprisen for at tage hensyn til handelsselskabets aktiviteter. Eftersom dettes arbejdsopgaver kan anses for at svare til arbejdsopgaverne for en forhandler, der handler på provisionsbasis, blev der foretaget en korrektion på grundlag af dette selskabs egne SGA plus en rimelig fortjeneste. Denne korrektion blev fratrukket de priser, som handelsselskabet tog af uafhængige kunder i Fællesskabet.

(36) Disse selskaber hævdede også, at der i utilstrækkelig grad var taget hensyn til toldgodtgørelse. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at de undlod at fremlægge afgørende dokumentation til støtte for anmodningen om, at alt rustfrit stål, der blev anvendt til fremstilling af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer, herunder dem, der blev solgt på hjemmemarkedet, indeholdt importerede råstoffer, for hvilke der var erlagt told i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen. Konklusionen i betragtning 42 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

(37) Af disse to selskaber gentog det ene, der fremstillede og solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet, den i betragtning 41 i forordningen om midlertidig told omhandlede anmodning om korrektion for låneomkostninger. Da det pågældende

selskab ikke fremlagde ny dokumentation til støtte for sin anmodning, bekræftes konklusionen i betragtning 41 i forordningen om midlertidig told.

(38) De samme selskaber anmodede desuden om korrektion for handelsled med den begrundelse, at salget på hjemmemarkedet fandt sted til forhandlere og endelige brugere, medens eksportsalget kun fandt sted til forhandlere. Selskaberne fremlagde tilstrækkeligt bevis for, at en del af salget på hjemmemarkedet fandt sted i et andet salgsled end eksportsalget, og at denne forskel øvede indflydelse på prissammenligneligheden. Der viste sig at være konsekvente og tydelige forskelle i begge selskabers funktioner og priser i de forskellige handelsled. Anmodningen blev derfor imødekommet, og beregningen blev kun baseret på en sammenligning af salget til forhandlere på hjemmemarkedet og eksportsalget, hvis salget omfattede tilstrækkelig store mængder til, at det var repræsentativt.

(b) Malaysia

(39) En malaysisk eksporterende producent anmodede om fradrag for valutaomregninger i forbindelse med eksportsalg og om at få tilladelse til at benytte vekselkursen på betalingsdagen. Denne anmodning blev afvist med den begrundelse, at den relevante vekselkurs i henhold til artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen kan være kursen på fakturadatoen eller datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebekræftelsen, men ikke kursen på betalingsdagen.

(c) Taiwan

(40) De i betragtning 18 omhandlede eksporterende producenter, som havde anmodet om, at den normale værdi blev beregnet frem for at blive fastsat på grundlag af andre producenters priser, anmodede om, at der, dersom denne anmodning blev afvist, blev foretaget en korrektion for forskelle i handelsled, da den pågældende vare blev solgt til detailhandlere på hjemmemarkedet, medens den eksporterede vare blev solgt til forhandlere. Denne anmodning blev afvist, fordi de benyttede priser stammede fra producenter, som i forvejen under tilsvarende omstændigheder havde fået afvist samme type korrektion for handelsled.

(41) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter anmodede om fradrag for valutaomregninger svarende til den i betragtning 39 omhandlede. Anmodningen blev afvist med samme begrundelse som i nævnte betragtning.

(42) De samme to forretningsmæssigt forbundne selskaber anmodede om fradrag for låneomkostningerne ved salg på hjemmemarkedet og om tilladelse til at benytte den faktiske betalingsdato. Denne anmodning blev afvist med samme begrundelse som den, der tidligere er omhandlet i betragtning 41 i forordningen om midlertidig told.

(d) Korea, Thailand, Folkerepublikken Kina

(43) Da der ikke er fremført nye argumenter, bekræftes den midlertidige metode.

4. Dumpingmargener

(a) Generelt

(44) Da der ikke er fremført nye argumenter vedrørende fastlæggelsen af dumpingmargenerne, bekræftes den i betragtning 45 til 47 i forordningen om

midlertidig told fastsatte metode. På dette grundlag er dumpingmargenerne som følger.

(b) Indien

(45) Som følge af de ovennævnte ændringer i beregningerne blev det for de to indiske eksporterende producenter, der ikke solgte den pågældende vare på hjemmemarkedet, konkluderet, at der forelå et eksportprismønster, der var meget forskelligt fra periode til periode, og at en beregning på grundlag af et vejet gennemsnit ikke ville afspejle det fulde omfang af den dumping, der blev praktiseret. Den nye normale værdi på grundlag af et vejet gennemsnit blev derfor sammenholdt med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner.

(46) Dumpingmargenerne udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til følgende:

- Audler Fasteners, Vasai	11,2%
- Lakshmi Precision Screws Ltd., Rothak	19,8%
- Kundan Industries Ltd., Vasai / Tata Export Ltd., Mumbai	47,4%

(47) Den endeligt fastsatte dumpingmargen for andre indiske eksportører end dem, der udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 54,0%.

(c) Korea

(48) Da den eneste samarbejdende eksporterende producent i Korea ikke har fremsat nogen bemærkninger, forbliver hans dumpingmargen uændret, dvs. som angivet nedenfor udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse:

- Daegil Trading Co. Ltd., Seoul	24,0%

Den endelige dumpingmargen, der fastsættes for andre koreanske eksporterende producenter end dem, der udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 26,7%.

(d) Malaysia

(49) En malaysisk eksporterende producent anfægtede det rimelige i, at han skulle have et eksportprismønster, der var meget forskelligt fra periode til periode i henhold til artikel 2, stk. 11, i grundforordningen. Denne eksportør påpegede, at den jævne nedgang i hans eksportpriser i løbet af undersøgelsesperioden kunne tilskrives en parallel nedgang i udgifterne til råstoffer. Hvis der havde været benyttet månedlige gennemsnitsomkostninger i stedet for årlige gennemsnitsomkostninger som led i dumpingundersøgelsen, ville det ovennævnte mønster slet ikke have optrådt. På grundlag af den fremlagte dokumentation blev påstanden accepteret, og dumpingmargenen for det pågældende selskab blev endeligt fastsat på grundlag af en sammenligning af gennemsnit. Et selskab i Malaysia tilbød at afgive et tilsagn i henhold til artikel 8 i grundforordningen. Dette selskab trak dog sit tilbud tilbage efter at have rådført sig med Kommissionen.

Den endelige dumpingmargen for de samarbejdende malaysiske eksporterende producenter udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til følgende:

- Tong Heer Fasteners Co., Sdn. Bhd., Penang	7,0%
- Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd.	5,7%

(50) Den endelige dumpingmargen, der fastsættes for andre malaysiske eksporterende producenter end dem, der udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 7%.

(e) Taiwan

(51) Nogle ikke-samarbejdende eksporterende producenter i Taiwan indgav oplysninger til Kommissionen om deres eksportpriser for at påvise, at resttolden, dersom disse priser var blevet benyttet ved beregningen af denne, ville have været meget lavere. Skønt disse selskaber anerkendte, at de skulle betragtes som ikke-samarbejdende parter, anmodede de om, at der blev taget hensyn til oplysningerne fra dem som en del af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til artikel 18, stk. 1, i grundforordningen. Denne anmodning blev ikke imødekommet, fordi den ville udgøre en præmie for manglende samarbejde og kunne føre til upålidelige resultater som følge af selektivt fremlagte oplysninger. Desuden bør der i henhold til artikel 18, stk. 3, i grundforordningen ikke ses bort fra de oplysninger, som en berørt part indgiver, *bl.a.* forudsat at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt og kan efterprøves. Ingen af disse betingelser er imidlertid opfyldt i den foreliggende sag.

(52) De samme ikke-samarbejdende selskaber anfægtede det rimelige i, at resttolden, selv om der var fastsat én dumpingmargen for to forretningsmæssigt forbundne taiwanske selskaber, var baseret på den individuelle margen, der var beregnet for et af disse forretningsmæssigt forbundne selskaber, og at denne margen var den højeste, der var beregnet for Taiwan. Det forhold, at der fastsættes en gennemsnitlig dumpingmargen for en gruppe forretningsmæssigt forbundne selskaber for at forhindre omgåelse, øver imidlertid ikke indflydelse på fastsættelsen af den told, der anvendes på ikke-samarbejdende selskaber. Anmodningen blev derfor afvist.

(53) For tre eksporterende producenter i Taiwan blev den nye normale værdi på grundlag af et vejet gennemsnit sammenholdt med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner, da det blev konstateret, at der forelå et eksportprismønster, der var meget forskelligt fra periode til periode, og at en beregning på grundlag af et vejet gennemsnit ikke ville afspejle det fulde omfang af den dumping, der blev praktiseret.

(54) De endelige dumpingmargener for de samarbejdende taiwanske eksporterende producenter udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til følgende:

- Arrow Fastener Co. Ltd. / Level Fastener Co. Ltd., Taipei	5,3 %
- CLC Industrial Co. Ltd., Taiwan	5,4%
- Min Hwei, Kaohsiung	10,2%
- Rodex Fasteners Corp., Chung Li	8,8%

- Sen Chang, Tao Yuen 11,1%

- Tong Hwei, Kaohsiung 10,2%

(55) Den endelige dumpingmargen, der fastsættes for andre taiwanske eksporterende producenter end dem, der udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 23.1%.

(f) Thailand

(56) På baggrund af de ovennævnte ændringer i den normale værdi er de endelige dumpingmargener for de to samarbejdende thailandske eksporterende producenter udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse opgjort til følgende:

- A.B.P. Stainless Steel Fastener Co. Ltd. 8,0%

- DURA Fastener Co. Ltd. 2,7%

(57) Den endelige dumpingmargen, der fastsættes for andre thailandske eksporterende producenter end dem, der udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne undersøgelse, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 8,0%.

(g) Folkerepublikken Kina

(58) Hvad angår det selskab i Folkerepublikken Kina, der først blev indrømmet individuel behandling på det endelige stadium, blev det vejede gennemsnit af de normale værdier fob den taiwanske grænse sammenholdt med det vejede gennemsnit af dets individuelle eksportpriser fob den kinesiske grænse i samme handelsled. Fire samarbejdende selskaber, der ikke blev indrømmet individuel behandling, tilbød at afgive tilsagn i henhold til artikel 8 i grundforordningen. Der godtages imidlertid normalt ikke tilsagn fra selskaber, der virker i lande uden markedsøkonomi. Desuden foreligger der i dette tilfælde en betydelig risiko for omgåelse, og det skal bemærkes, at det blev afvist at indrømme disse selskaber individuel behandling, fordi det blev fundet godtgjort, at de ikke arbejdede under normale markedsøkonomiske vilkår. På denne baggrund kunne de tilbudte tilsagn ikke accepteres.

Den endelige dumpingmargen udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til følgende:

- Ningbo Shyechang Metal Products 24,2%

Hvad angår det selskab, der allerede blev indrømmet individuel behandling i forordningen om midlertidig told, er den endelige dumpingmargen på grundlag af den ændrede taiwanske normale værdi udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse opgjort til følgende:

- Power Van Industrial Co. Ltd. 13,6%

(59) Den endelige dumpingmargen på grundlag af den ændrede taiwanske normale værdi, der fastsættes for andre kinesiske eksporterende producenter end de ovenfor nævnte, udtrykt i procent af prisen cif Fællesskabets grænse er opgjort til 78,0%.

E. SKADE

1. Kumulativ vurdering af dumpingimportens virkninger

(60) Repræsentanterne for visse indiske eksportører hævdede, at importen fra Indien ikke burde kumuleres med importen af den pågældende vare fra Folkerepublikken Kina, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og holdes uden for procedurens dækningsområde. Denne anmodning blev fremsat med den begrundelse, at fremgangen for importen fra Indien med hensyn til mængde og markedsandel ikke var sammenlignelig med den tilsvarende udvikling for de øvrige berørte tredjelande, og at importen fra Indien i undersøgelsesperioden mængdemæssigt var lavere end i 1995 (nemlig 1,5% lavere). Desuden blev det påstået, at Indiens markedsandel i undersøgelsesperioden (2,9%) udgjorde en "ubetydelig del af den samlede handel med den pågældende vare".

(61) På dette punkt viste undersøgelsen, at importen fra Indien mængdemæssigt var betydelig i undersøgelsesperioden, ligesom det var tilfældet for importen fra de øvrige berørte lande. Desuden voksede importmængden rent faktisk, hvis den mængdemæssige import fra Indien i undersøgelsesperioden (elleve måneder) ekstrapoleres til en tolvmånedersperiode og sammenholdes med 1995-niveauet. Desuden kan en markedsandel på 2,9% i henhold til artikel 5, stk. 7, og artikel 9, stk. 3, i grundforordningen ikke anses for ubetydelig.

(62) Der drages den konklusion af det ovenstående, at importen af den pågældende vare fra Indien skal undersøges kumulativt med importen fra de øvrige berørte lande.

2. Priserne i forbindelse med dumpingimporten til fællesskabsmarkedet

(63) De indiske eksportører hævdede, at importen af den pågældende vare med oprindelse i Indien ikke forvoldte skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet, fordi gennemsnitspriserne var stabile i en stor del af den betragtede periode og fra 1994 til 1996 steg med 19%.

(64) Undersøgelsen viste, at det vejede gennemsnit af priserne for importen fra Indien var forholdsvis stabilt fra 1992 til 1994, men på et meget lavt niveau og klart lavere end det prisniveau, som producenterne i Fællesskabet lå på, også selv om der tages hensyn til de efterfølgende prisstigninger. Desuden mindes der om, at der i undersøgelsesperioden blev konstateret et betydeligt prisunderbud.

(65) De taiwanske eksportører fremførte lignende argumenter, nemlig at priserne ved import fra Taiwan var stabile i den betragtede periode.

Det kan også her konkluderes, at priserne ved import fra Taiwan udviste en vis stabilitet, men på et relativt lavt niveau. Skruer m.v. fra Taiwan blev importeret i stor mængde, og der var i undersøgelsesperioden tale om et betydeligt prisunderbud i forhold til fællesskabsproducenternes priser.

3. Prisunderbud

(66) Grundlaget for beregningen af prisunderbuddet er beskrevet i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told.

(67) Tre eksportører (to indiske og en taiwansk) indgav dog nye oplysninger om eksportsalg og -priser. Der blev på grundlag af disse nye oplysninger fastsat reviderede underbudsmargener.

(68) Som følge af, at der blev indrømmet en anden samarbejdende eksportør i Kina individuel behandling, blev der beregnet en individuel underbudsmargen for den pågældende eksportør og en revideret underbudsmargen for de resterende fem samarbejdende eksportører i Kina.

(69) Ud over de ovennævnte ændringer blev der foretaget en ny beregning af de tilpasninger af cif-eksportprisen, der indrømmes alle eksportører (for at tage hensyn til udgifter, der påløber efter importen), og denne gav sig udslag i mindre ændringer af de midlertidigt fastsatte underbudsmargener.

(70) De reviderede underbudsmargener er ligesom i forordningen om midlertidig told udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser (ab fabrik). Underbudsmargenerne er opgjort som følger:

Land	Underbudsmargen
Folkerepublikken Kina	Fra 39.4% til 39.8%
Malaysia	Fra 21.8% til 42.5%
Taiwan	Fra 17.8% til 60.9%
Indien	Fra 23.6% til 36.6%
Korea	22.7%
Thailand	Fra 25% til 33.5%

(71) Der blev i undersøgelsesperioden konstateret et samlet prisunderbud (vejet gennemsnit) for alle de berørte lande under ét på 28,7%.

4. Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet

4.1. Produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse og markedsandele

(72) De kinesiske eksportører hævdede, at enhver skade, som var påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, skyldtes de pågældende producenters øgede produktion og produktionskapacitet i den betragtede periode, især i 1994.

(73) Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at forbruget af den pågældende vare fra 1992 til 1996 steg med 75%. Selv om kapaciteten voksede med 91% (navnlig fordi en klagende producent i Fællesskabet erhvervede en ikke-klagende producents produktionsanlæg), voksede EF-erhvervsgrenens produktion kun med 48%. Desuden faldt kapacitetsudnyttelsesgraden med 18 procentpoint. Fællesskabsproducenternes markedsandel faldt i den betragtede periode med 7 procentpoint, medens de berørte eksportørers markedsandel voksede med 16,5 procentpoint. Det fremgik af undersøgelsen, at erhvervsgrenen i Fællesskabet var ude af stand til at drage fuld

fordel af forbrugsstigningen som følge af dumpingimportens store omfang og lave priser.

4.2. Lagre

(74) De kinesiske eksportører hævdede, at stigningen i fællesskabsproducenternes lagre skyldtes en stigning i produktionen af skruer m.v. i en periode, da der "ikke fandt nogen forbrugsstigning sted, som kunne absorbere disse ekstra skruer m.v.".

(75) Det fremgik af undersøgelsen, at dette ikke var tilfældet, og det fremgik også af forbrugsudviklingen, således som denne blev skitseret i den foregående betragtning. Forbrugsstigningen (75%) var rent faktisk betydelig kraftigere end produktions- (48%) og salgsstigningen (27%) for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

4.3. Priser

(76) De kinesiske eksportører hævdede desuden (i modstrid med det ovenstående), at Kommissionen, selv om forbruget voksede fra 1992 til 1996, undlod at tage hensyn til stigningen i fællesskabsproducenternes produktionskapacitet, og at der under disse omstændigheder ikke kunne have været forventet nogen drastisk stigning i priserne.

(77) Dette argument synes ikke at være videre relevant og tager ikke hensyn til, at salgsfremgangen trods en stigning i produktionskapaciteten og en alt i alt ubetydelig stigning i EF-erhvervsgrenens priser ikke holdt trit med forbrugsstigningen, og at erhvervsgrenen i Fællesskabet i den betragtede periode mistede markedsandele.

4.4. Rentabilitet

(78) Det blev hævdet, at EF-erhvervsgrenens negative situation blev overvurderet i forordningen om midlertidig told, og repræsentanterne for visse eksportører fremlagde separate oplysninger om hver af de fem klagende producenters samlede finansielle styrke.

(79) De fremlagte oplysninger vedrørte alle fem selskaber i perioderne før og umiddelbart før undersøgelsesperioden. Der blev dog kun fremlagt oplysninger om rentabiliteten i undersøgelsesperioden for én af de klagende producenter, og oplysningerne var derfor ukomplette. For denne producents vedkommende bekræfter oplysningerne de forhold, der blev fastlagt under undersøgelsen, dvs. at der i undersøgelsesperioden fandt en brat og massiv nedgang sted i rentabiliteten. Desuden viste undersøgelsen, at denne nedgang i undersøgelsesperioden klart kunne påvises for hver af de øvrige klagende producenter. Denne påstand afvises derfor.

4.5. Beskæftigelse

(80) Det blev hævdet, at antallet af beskæftigede i erhvervsgrenen i Fællesskabet i den betragtede periode voksede med 16% (fra 325 til 378) på trods af omfattende investeringer i automatiseret produktionsudstyr, og at denne beskæftigelsesfremgang viser, at der ikke blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade.

(81) Undersøgelsen viste, at erhvervsgrenen i Fællesskabet på trods af omfattende investeringer i produktionsudstyr (der krævede yderligere beskæftigelse) og en produktivitetsfremgang på 10% fra 1992 til undersøgelsesperioden mistede markedsandel og oplevede en kraftig forringelse af sin finansielle situation.

5. Konklusion vedrørende skade

(82) Der mindes om, at ingen af de ovennævnte skadesfaktorer i henhold til artikel 3, stk. 5, i grundforordningen nødvendigvis er udslagsgivende for dumpingimportens indvirkning på situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(83) Det skal i den sammenhæng bemærkes, at selv om EF-erhvervsgrenens produktion og salg voksede, kan dette udviklingsforløb ikke føre til den konklusion, at der ikke blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet skade, eftersom forbruget på fællesskabsmarkedet voksede meget kraftigere. Desuden voksede dumpingimportens markedsandel med 17% (til 50,1%) i en periode, hvor EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 7% (til 19%), og hvor dens rentabilitet forringedes brat og massivt.

(84) På baggrund af det ovenstående og i betragtning af, at der ikke er fremført andre argumenter, bekræftes det, at der som fastlagt i betragtning 66 til 73 i forordningen om midlertidig told er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade i henhold til artikel 3, stk. 1, i grundforordningen.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Dumpingimportens virkninger

(85) De indiske eksportører henviste til, at fællesskabsproducenternes finansielle situation var negativ i 1992 på et tidspunkt, hvor importen fra Indien var "så godt som ikke-eksisterende".

(86) Det bemærkes i den sammenhæng først og fremmest, at den indflydelse, som importen fra Indien øvede på EF-erhvervsgrenens situation, som tidligere anført skulle undersøges kumulativt med importen fra de øvrige berørte lande. Kumulativt udgjorde importen fra de berørte lande 57,5% af den samlede import i 1992 (33,5% af forbruget i Fællesskabet). Desuden voksede importen fra Indien, også selv om denne betragtes separat, sideløbende med, at EF-erhvervsgrenens markedsandel og fortjeneste aftog.

2. Andre faktorers indvirkning

(87) Kommissionen foretog en foreløbig undersøgelse af den udstrækning, hvori den væsentlige skade, der var påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, var forvoldt af virkningerne af dumpingimporten med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand, og hvorvidt andre faktorer havde forvoldt eller bidraget til at forvolde denne skade, med henblik på at sikre, at enhver skade, der var forvoldt af sådanne andre faktorer, ikke blev tilskrevet den pågældende dumpingimport. Blandt sådanne andre faktorer kan nævnes udviklingen i forbruget, virkningerne af import fra andre tredjelande, svingninger i råstofpriserne og enhver tænkelig konkurrencebegrænsende adfærd fra EF-erhvervsgrenens side.

(88) På trods af denne detaljerede analyse af skadens årsager blev det påstået, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, og dumpingimporten, eller alternativt at enhver væsentlig skade var forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten.

(89) Navnlig blev det påstået, at antidumpingprocedurens dækningsområde var klart diskriminerende, fordi importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Sydafrika var holdt uden for undersøgelsen, også selv om denne import var særdeles omfattende og fandt sted til meget lave priser. Desuden blev det påstået, at den eneste forklaring, som Kommissionen i forordningen om midlertidig told havde givet på, at denne import blev holdt uden for undersøgelsens dækningsområde, var, at Eurostat-tallene i dette særlige tilfælde blev anset for upålidelige.

(90) Det skal i den sammenhæng bemærkes, at Eurostat-tallene vedrørende den import, der hævdes at have oprindelse i Sydafrika, anses for upålidelig, fordi al foreliggende dokumentation tyder på, at der ikke finder nogen produktion sted af den pågældende vare i Sydafrika. Der er ikke fremlagt nogen dokumentation for, at der rent faktisk finder en sådan produktion sted.

(91) Det blev desuden hævdet, at import med oprindelse i Filippinerne kan have bidraget til den skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, og det blev anført, at prisen på den pågældende vare med oprindelse i Filippinerne fra 1995 til 1996 faldt med 18,3%.

(92) Rådet bekræfter, at prisen på skruer m.v. med oprindelse i Filippinerne faldt fra 1995 til 1996. Det fremgik dog af undersøgelsen, at priserne efter nedgangen stadig var væsentlig (og systematisk) højere end priserne ved eksport fra de lande, der er omfattet af denne undersøgelse. Desuden har Kommissionen ingen dokumentation for, at priserne på den pågældende vare med oprindelse i Filippinerne var udtryk for dumping.

(93) Det blev påstået, at nedgangen i 1996 i det registrerede forbrug i Fællesskabet efter tre år med voksende forbrug øvede indflydelse på situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet, fordi den pågældende erhvervsgren forventede en fortsat stigning i forbruget, havde foretaget store investeringer i maskiner og havde forhøjet produktionen som følge af disse forventninger. Der blev gjort opmærksom på artikel 3, stk. 7, i grundforordningen, der indeholder en bestemmelse om, at "nedgang i efterspørgslen" er én af en række faktorer, der kan tages hensyn til, når det skal vurderes, om andre faktorer end dumpingimporten har forvoldt skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(94) Undersøgelsen viste, at forbruget i Fællesskabet voksede fra 47 187 tons i 1992 til 86 472 tons i 1995 (svarende til en stigning på 83%), medens det i 1996 faldt svagt til 82 352 tons (en nedgang på 4,7%). Den lille forbrugsnedgang kan ikke i sig selv forklare den mærkbare forværring af EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden, navnlig hvad angår faldet i den pågældende erhvervsgrens markedsandel.

(95) Desuden blev det påstået, at enhver påført skade til dels kunne tilskrives en "flagrende" prispolitik fra fællesskabsproducenternes side. Det blev påstået, at erhvervsgrenen i Fællesskabet fra 1992 til 1994 sænkede sine salgspriser med 10%, men til gengæld opnåede en produktionsfremgang på 48%, en forøgelse af salgsmængden på 44% og en forbedring af rentabiliteten på 7,7 procentpoint. Det blev derefter påstået, at erhvervsgrenen i Fællesskabet i 1995 ændrede sin politik radikalt og forhøjede sine priser, hvilket førte til en nedgang i salgsmængden og tab af markedsandel.

(96) Denne påstand skal sammenholdes med de overordnede resultater af undersøgelsen. Undersøgelsen viste kort fortalt, at det vejede gennemsnit af de priser, som erhvervsgrenen i Fællesskabet tog, faldt fra 1992 til 1994 og steg i 1995, men at priserne atter faldt kraftigt i undersøgelsesperioden. For perioden som helhed steg de registrerede priser kun med én procent.

(97) Navnlig steg EF-erhvervsgrenens priser og fortjeneste fra 1994 til 1995 (på et tidspunkt, hvor erhvervsgrenen i Fællesskabet under pres fra den pågældende import opretholdt fortjenesten på bekostning af markedsandelen). Efter 1995 førte den kumulerede dumpingimport imidlertid til et overudbud på fællesskabsmarkedet, der tvang erhvervsgrenen i Fællesskabet til at nedsætte priser og fortjeneste i undersøgelsesperioden, samtidig med at den tabte yderligere markedsandel. Dette viser, at erhvervsgrenen i Fællesskabet på trods af prissvingningerne for at imødegå den pågældende dumpingimport i den betragtede periode var ude af stand til at bevare markedsandelen eller opretholde en rimelig fortjeneste.

(98) Desuden blev det påstået, at erhvervsgrenen i Fællesskabet førte en konkurrencebegrænsende politik, og at de berørte klagende fællesskabsproducenter spillede under dække med hinanden.

(99) Der blev ikke fremlagt eller fundet nogen dokumentation for denne påstand. Den kunne derfor ikke accepteres.

3. Konklusion om årsagssammenhængen

(100) På baggrund af de ovenstående konklusioner bekræftes det i overensstemmelse med betragtning 74 til 82 i forordningen om midlertidig told, at den kombinerede import til dumpingpris med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand isoleret set har forvoldt væsentlig skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet.

II. FÆLLESSKABETS INTERESSE

1. Foranstaltningernes virkninger

(101) I forordningen om midlertidig told oplyste Kommissionen, hvorfor det var nødvendigt at gribe ind af hensyn til Fællesskabets interesser, og hvorfor der ikke forelå nogen tvingende årsager til ikke at gribe ind.

(102) Navnlig konkluderede Kommissionen, at foranstaltningerne kunne forventes at sætte erhvervsgrenen i Fællesskabet i stand til at tilbagevinde tabte markedsandele og genskabe rentabiliteten, hvilket ville øve gunstig indflydelse på konkurrencevilkårene på fællesskabsmarkedet.

(103) På trods af den detaljerede analyse i betragtning 84 til 98 i forordningen om midlertidig told blev det påstået, at det ikke var i Fællesskabets interesse at træffe antidumpingforanstaltninger som led i denne procedure. Det blev navnlig hævdet, at der var beskæftiget langt flere personer af importørerne/forhandlerne af den pågældende vare end af fællesskabsproducenterne, at importørerne/forhandlerne ville blive tvunget til at købe til kunstigt høje priser hos fællesskabsproducenterne som følge af en forventet nedsættelse af importmængden, og at importørerne/forhandlerne ville blive tvunget til at formindske antallet af ansatte.

(104) Desuden blev det påstået, at det ville få indvirkning på de erhvervsgrene, der aflog skruerne m.v., hvis der blev truffet endelige foranstaltninger, fordi de ville komme til at lide under stærkt forhøjede priser, og at brugerindustrien ikke længere ville have adgang til visse varer (møtrikker).

(105) Undersøgelsen viste, at erhvervsgrenen i Fællesskabet ikke kan dække efterspørgslen på fællesskabsmarkedet, og at der derfor til stadighed er behov for importerede varer. Det synes rimeligt at drage den konklusion af analysens resultater og EF-erhvervsgrenens hidtidige optræden, at priserne på skruer m.v. efter al sandsynlighed vil stige som følge af foranstaltningerne. Da importørerne/forhandlerne har mange forskellige leveringskilder at vælge imellem (herunder erhvervsgrenen i Fællesskabet, således som det er påvist for undersøgelsesperiodens vedkommende), og da importørerne/forhandlerne havde en tilfredsstillende indtjening gennem hele perioden, drages der imidlertid den konklusion, at foranstaltningernes virkninger kan minimeres ved hjælp af en kombination af en lille nedsættelse af fortjenstmargenerne og en beskeden prisforhøjelse for brugerindustrien. Da der fortsat er brug for den importerede vare, og da både den importerede og den i Fællesskabet fremstillede vare sælges til brugerne via et veletableret forhandlernet, drages der den konklusion, at beskæftigelsen hos importørerne/forhandlerne ikke vil blive påvirket i negativ retning af de foranstaltninger, der træffes.

(106) Hvad angår brugerne af den pågældende vare, drages der som anført i betragtning 95 til 97 i forordningen om midlertidig told den konklusion, at skruer m.v. har ubetydelig indvirkning på omkostningerne ved færdigvaren, og at det derfor er usandsynligt, at en forhøjelse af disse omkostninger vil øve betydelig indflydelse på omkostningerne for brugerne. Det bemærkes tillige, at indførelsen af en antidumpingtold ikke vil forhindre forhandlerne i at importere den pågældende vare (inkl. møtrikker).

(107) Da der ikke er fremført yderligere argumenter vedrørende råstofleverandørernes interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 86 og 87 i forordningen om midlertidig told.

2. Konklusioner vedrørende Fællesskabets interesse

(108) Sammenfattende konkluderes det efter vurdering af alle involverede interesser og af de i betragtning 84 til 98 i forordningen om midlertidig told anførte årsager, at det alt taget i betragtning er i Fællesskabets interesse at træffe endelige foranstaltninger.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(109) På grundlag af de ovenstående konklusioner om dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesse blev det overvejet, hvilket niveau og hvilken form antidumpingforanstaltningerne skulle have med henblik på at fjerne de handelsfordrejende virkninger af den skadelige dumping og genskabe effektive konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet.

(110) Efter at forordningen om midlertidig told var offentliggjort, indgav repræsentanterne for tre eksportører (to indiske og en taiwansk) som tidligere nævnt nye oplysninger om eksportsalg og priser. Der blev på grundlag af disse nye oplysninger fastlagt reviderede skadestærskler.

(111) Desuden blev der som følge af, at der var indrømmet en anden samarbejdende eksportør i Kina individuel behandling, beregnet en individuel skadestærskel for den pågældende eksportør og en revideret skadestærskel for de øvrige fem eksportører i Kina.

(112) Desuden blev der foretaget en ny beregning af de korrektioner af cif-eksportprisen, der blev indrømmet alle eksportører (for at tage hensyn til udgifter, der påløber efter importen), og denne førte til ændringer af de midlertidigt fastlagte margener. Grundlaget for beregningen af skadestærsklen er i øvrigt omhandlet i betragtning 99 i forordningen om midlertidig told.

(113) De reviderede skadestærskler er udtrykt i procent af prisen frit Fællesskabets grænse for den importerede vare på grundlag af et vejet gennemsnit, ligesom det var tilfældet i forordningen om midlertidig told.

(114) De fastlagte skadestærskler var større end eller lig med følgende:

Folkerepublikken Kina	74,7%
Indien	
samarbejdende producenter	41,3%
ikke-samarbejdende producenter	54,0%
Malaysia	37,7%
Republikken Korea	38,6%
Taiwan	34,1%
Thailand	48,3%

2. Told

(115) Den skadestærskel, der blev fastlagt for ikke-samarbejdende producenter i Indien og for de selskaber i Folkerepublikken Kina, der ikke blev indrømmet individuel behandling, var i hvert enkelt tilfælde lavere end de fastlagte dumpingmargener. Tolden skal derfor i henhold til artikel 9, stk. 4, i grundforordningen baseres på skadestærsklerne.

(116) Da de fastlagte skadestærskler i alle andre tilfælde var højere end dumpingmargenerne, skal tolden i henhold til artikel 9, stk. 4, i grundforordningen for disses vedkommende baseres på dumpingmargenerne.

(117) Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Selskab	Toldsats
Kina	Ningbo Shyechang Metal Products	24.2%
	Power Van industrial Co. Ltd.	13.6%
	Alle andre selskaber	74.7%
Indien	Lakshmi Precision Screws Ltd.	19.8%
	Kundan Industries Ltd./ Tata Export Ltd., Mumbai	47.4%
	Audler Fasteners.	11.2%
	Alle andre selskaber	54.0%
Malaysia	Tigges Stainless Fasteners (M) Sdn. Bhd.	5.7%
	Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd	7.0%
	Alle andre selskaber	7.0%
Republikken Korea	Daegil Trading Co. Ltd.	24.0%
	Alle andre selskaber	26.7%
Taiwan	Arrow Fastener Co. Ltd.	5.3%
	Sen Chang Industrial Co. Ltd.	11.1%
	Tong Hwei Enterprise Co. Ltd.	10.2 %
	Rodex Fasteners Corp.	8.8 %
	CLC Industrial Co. Ltd.	5.4.%
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd.	10.2%
	Alle andre selskaber	23.1%
Thailand	ABP Stainless Fastener Co. Ltd.	8.4%
	Dura Fasteners Co. Ltd.	2.7%
	Alle andre selskaber	8.4%

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(118) På baggrund af størrelsen af de dumpingmargener, der blev konstateret for de eksporterende producenter, og omfanget af den skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, anses det for nødvendigt endeligt at opkræve de beløb, der i henhold til forordning (EF) nr. 1732/97 blev stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold. Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt til den endelige toldsats -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål henhørende under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30 med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	**Selskab**	**Toldsats**	**Taric-tillægskode**
Kina	Ningbo Shyechang Metal Products	24.2%	8757
	Power Van industrial Co. Ltd.	13.6%	8333
	Alle andre selskaber	74.7%	8900
Indien	Lakshmi Precision Screws Ltd.	19.8%	8415
	Kundan Industries Ltd. Tata Export Ltd., Mumbai	47.4%	8416
	Audler Fasteners.	11.2%	8417
	Alle andre selskaber	54.0%	8900
Malaysia	Tigges Stainless Fasteners (M) Sdn. Bhd.	5.7%	8334
		7.0%	8335
	Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd	7.0%	8900
	Alle andre selskaber		

Republikken Korea	Daegil Trading Co. Ltd.	24.0%	8418
	Alle andre selskaber	26.7%	8900
Taiwan	Arrow Fastener Co. Ltd.	5.3 %	8336
	Sen Chang Industrial Co Ltd	11.1%	8337
	Tong Hwei Enterprise Co. Ltd.	10.2%	8338
	Rodex Fasteners Corp.	8.8%	8408
	CLC Industrial Co. Ltd.	5.4%	8409
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd.	10.2%	8414
	Alle andre selskaber	23.1%	8900
Thailand	ABP Stainless Fastener Co. Ltd.	8.4%	8419
	Dura Fasteners Co. Ltd.	2.7%	8420
	Alle andre selskaber	8.4%	8900

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 1732/97, opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told, der indføres.

2. Beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

ISSN 0254-1459

KOM(98) 55 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **11 02 10**

Katalognummer : CB-CO-98-055-DA-C

ISBN 92-78-30762-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg